

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6C/269/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712209509
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedlačková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2013:1712209509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudkyňou JUDr. Andreou Sedlačkovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému: X. L., nar. X.XX.XXXX, W. XX, XXX XX L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob o zaplatenie 1.581,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 581,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.6.2010 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 661 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.6.2010 do zaplatenia zastavuje.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V. Žalobcovi sa vracia súdny poplatok vo výške 32,80 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 16.4.2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.581,19 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Na zdôvodnenie svojho nároku uviedol, že s odporcom uzavrel dňa 9.2.2010 zmluvu o pripojení č. E.1 a toho istého dňa dodatok k zmluve, dňa 17.2.2010 zmluvu o pripojení č. E. a toho istého dodatok k zmluve a dňa 22.2.2009 zmluvu o pripojení č. E. a toho istého dňa dodatok k nej. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 3 kusy SIM kariet, ktoré umožňujú využívať telekomunikačné služby. V zmysle uzavretých dodatkov odpredal žalobca žalovanému mobilné telefóny v počte 3 ks za kúpnu cenu 1 euro/kus.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 17.2.2010 do 28.3.2010, čím porušil zmluvné povinnosti a zmysle dodatkov k zmluvám je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 1.000 eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu podania žaloby pozostávala z neuhradených služieb vo výške 581,19 eur a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.000 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.3.2013 uviedol, že žiada priznať sumu 581,19 eur za neuhradené služby a sumu 339 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón. Uviedol, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená, že predstavuje škodu, ktorú žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. V časti zaplatenia sumy 661 eur spolu s príslušenstvom zobral žalobca žalobu späť.

Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 9.1.2013, písomne nevyjadril.

Písomným podaním zo dňa 15.1.2013 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovaného.

Súd vykonal vo veci dokazovanie zmluvou o pripojení zo dňa 9.2.2010 č. E., dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 9.2.2010, zmluvou o pripojení zo dňa 17.2.2010 č. E., dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 17.2.2010, zmluvou o pripojení zo dňa 22.2.2010 č. E., dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 22.2.2010, faktúrou č. 9005779083, faktúrou č. 8286399679, faktúrou č. 8039377459, faktúrou č. 8039377459, faktúrou č. 8786104480, faktúrou č. 8786609937, faktúrou č. 8039901350, faktúrou č. 8286909625, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných telekomunikačných služieb, pokusom o zmier a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 9.2.2010 zmluvu o pripojení č. E., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a dňa 9.2.2010 aj dodatok k tejto zmluve. Dňa 17.2.2010 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o pripojení č. E., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a dňa 17.2.2010 aj dodatok k tejto zmluve. Dňa 22.2.2010 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o pripojení č. E., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a dňa 22.2.2010 aj dodatok k tejto zmluve.

Žalovaný riadne a včas nezaplatil žalobcovi cenu za poskytnutie služieb za obdobie 17.2.2010 - 28.3.2010, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedených zmlúv. Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 10.6.2010 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka je záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom upravených, môžu však vznikať aj z iných zmlúv zákonom neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba v Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzavreté nepomenované zmluvy v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, na základe ktorých sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby. Súčasne s týmito zmluvami uzavreli účastníci aj dodatky, na základe ktorých vznikol žalobcovi záväzok zabezpečiť žalovanému predaj zľavneného mobilného telefónu za kúpnu cenu 1 euro a záväzok žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Žalovaný napriek využívaniu služieb žalobcu neuhradil faktúry za mesačné poplatky za služby.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby, na ktorú sa v zmluve zaviazal, súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 581,19 eur za neuhradené služby. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 25.6.2010, kedy žalovanému uplynula lehota na dodatočné plnenie v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 10.6.2010.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 339 eur označenej ako náhrada škody, súd uvádza, žalobca po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že i) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, ii) vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, iii) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 339 eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinností žalovaného.

Žalobca poukazuje na článok III bod 3.7 dodatku, podľa ktorého „účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefónny je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu)“.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že tohto sa domáha dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,

3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,

4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností (zmluvná alebo záväzková zodpovednosť) a môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť). Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie prvého predpokladu, a to protiprávny úkon žalovaného. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu dvadsiatich štyroch mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (Doba platnosti a ukončenie zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa bodu 4.1 týchto všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 2 bodu 2.1 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení. Aktivácia služieb) - spoločnosť poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe. Podľa článku 2 bodu 2.6 Všeobecných podmienok je zmluva uzatvorená dňom jej podpísania.

V tejto súvislosti súd poukazuje na § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti.

Pokiaľ sa jedná o druhý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti - vznik škody, k tomu súdu poukazuje na § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlým ziskom je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa tvrdenia žalobcu škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu, tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný žalobcom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napríklad podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu deklarovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Z vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň nesplnenie tretieho predpokladu pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti, pretože v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 339 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.6.2010 do zaplatenia zamietol.

Žalobca podaním zo dňa 18.3.2013 zobral konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 661 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.6.2013 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Na základe dispozičného úkonu žalobcu súd zastavil konanie v uvedenej časti v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím konania nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním vo veci samej. V súvislosti s čiastočným zastavením konania súd rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v zmysle ktorého sa poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého k mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia sumy 581,19 eur s príslušenstvom.

V prejednávanej veci bolo potrebné vyhodnotiť čiastočné späťvzatie návrhu za skutočnosť, s ktorou je spojený procesný následok zaťažujúci žalobcu v podobe prezumpcie jeho zavinenia na zastavení konania. Zavinenie žalobcu na zastavení konania potom vyvoláva vznik nároku žalovaného a vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania.

Vzhľadom na pomerný úspech žalobcu (v časti 581,19 eur s prísl.) a žalovaného (v časti 661 eur) súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, trojmo.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).